

Súd: Okresný súd Lučenec  
Spisová značka: 10Csp/31/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124217450  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová  
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2024:6124217450.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanej: A. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX A., zast.: JUDr. Elena Matulová, advokátka, so sídlom Železničná 287/9, 987 01 Poltár, o zaplatenie 1.716,40 Eur s prísl., takto

### rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.150,58 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.150,58 Eur od 09.04.2021 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- Eur splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 14,98 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

### odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Ahoj a.s., Bratislava sa návrhom na vydanie platobného rozkazu podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) podaným na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 23.01.2024 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 1.716,40 Eur, úroku vo výške 990,02 Eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.716,40 Eur od 09.04.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania, pričom uviedol, že poskytol žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX úver vo výške 2.000,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy vyhlásil okamžitú splatnosť pohľadávky z úveru. Vyhlásenie okamžitej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 01.04.2021. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 09.04.2021 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom.

Žalovaná bola vyzvaná žalobcom na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru, pričom svoj záväzok doposiaľ nezaplatila. Právny predchodca žalobcu si uplatňuje voči žalovanej dlžnú istinu

úveru vo výške 1.716,40 Eur spolu s príslušenstvom, ktoré žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila. Zároveň si právny predchodca žalobcu v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

2. K žalobe boli pripojené tieto listinné dôkazy – zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2019, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informácie o finančnom sprostredkovaní, fotokópia občianskeho preukazu žalovanej, 3. upomienka – výzva na zaplatenie zo dňa 25.02.2021, vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.03.2021, fotokópie doručeníek, platobná história, výzva na zaplatenie pohľadávky zo dňa 11.01.2024 a ePotvrdenka zo dňa 15.01.2024.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 06.02.2024 platobný rozkaz sp. zn. 19Up/178/2024, ktorým žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel.

4. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná písomný odpor s vecným odôvodnením, v ktorom žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť a žalovanej priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaná vzniesla námietku premlčania a uviedla, že v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. je povinnosťou súdu z úradnej povinnosti prihliadať k premlčaniu. K tomuto zákonnému ustanoveniu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia a keďže zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, nadobudol účinnosť 01.05.2014, je možné použiť ustanovenie § 5b aj na doterajšie právne vzťahy vzniknuté a posudzované pred jeho prijatím. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (k uvedenému pozri uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3 MCdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015). V súvislosti s aplikáciou citovaného ustanovenia má prihliadať na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 20.12.2020. Nárok žalobcu sa premlčuje vo všeobecnej 3-ročnej lehote. Premlčacia lehota začala plynúť dňa 21.12.2020 a uplynula dňa 21.12.2023. Keďže žalobca podal žalobu až dňa 23.01.2024, podal ju po uplynutí premlčacej doby.

Žalovaná ďalej poukázala na ustanovenie § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a uviedla, že posúdenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou vyžaduje od poskytovateľa spotrebiteľského úveru osobitný prístup vo vzťahu k žiadateľovi o spotrebiteľský úver. Uvedené znamená, že poskytnúť spotrebiteľský úver má poskytovateľ len tomu žiadateľovi o spotrebiteľský úver, u ktorého má preukázané 100% záruky, že poskytnutý spotrebiteľský úver bude žiadateľ splácať riadne a včas. Právny predchodca žalobcu nepostupoval pred poskytnutím spotrebiteľského úveru s vyžadovanou odbornou starostlivosťou, nezaoberal sa s odbornou starostlivosťou bonitou, čo je dôvod na zamietnutie tejto žaloby. V tejto súvislosti žalovaná zároveň poukázala na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/29/2023 zo dňa 22.06.2023.

5. Právny predchodca žalobcu vo svojom vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu považoval odpor žalovanej za neodôvodnený, s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave, pričom tvrdenia žalovanej sa podľa jeho názoru javia ako účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu záväzku a zároveň poprel tvrdenia žalovanej v odpore s tým, že žalovaná k tvrdeniam nepredložila žiadne relevantné dôkazy, ktorými by preukázala ich pravdivosť. Predložená úverová zmluva spíňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu zároveň predložil súdu dôkazy ohľadom skúmania bonity žalovanej, čím podľa svojho názoru preukázal, že dodržal zákonné povinnosti v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a to výpis z registra klientskych informácií, kópiu občianskeho preukazu, dotazník o preverovaní príjmu, dokument z interného systému, z ktorého vyplýva, že preveroval rodinný stav, príjmy a výdavky žalovanej a výpočet, v ktorom je uvedená platobná kapacita žalovanej. Z uvedeného výpočtu vyplýva, že na základe údajov poskytnutých žalovanou preverovali stav, príjmy a výdavky žalovanej spolu s výpočtom schopnosti splácať úver. Z predloženej dokumentácie tiež vyplýva, že preveroval históriu splácania a platobnú kapacitu v nebankovom registri klientskych informácií. Žalovaná pred schválením úveru potvrdila, že pracuje, má zmluvu na dobu neurčitú a má za 3 posledné mesiace od uvedeného dopytu priemerný vymeriavací základ aspoň 748,- Eur.

Výpočtom, v ktorom od čistej mesačnej mzdy žalovanej vo výške 640,- Eur odpočítal sumu životného minima platného od 01.07.2018 do 30.06.2019 vo výške 205,07 Eur a splátky iných úverov podľa NRKI vo výške 81,- Eur, dosiahol výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať, a to sumu 353,93 Eur. Nakoľko splátka zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola vo výške 37,04 Eur, má žalobca za to, že postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej pred uzatvorením predmetnej zmluvy a riadne preveril stav, príjmy a výdavky žalovanej.

Právny predchodca žalobcu taktiež poukázal na ustanovenie § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., v ktorom je explicitne uvedená povinnosť spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Žalovaná sa poskytnutý úver v sume 2.000,- Eur zaviazala splácať formou 96 pravidelných mesačných anuitných splátok po 37,07 Eur. Spolu sa zaviazala zaplatiť sumu 3.555,84 Eur. Navýšenie úveru predstavuje zmluvne dojednaný úrok z úveru, ktorý je súčasťou úverových splátok. Žalovaná na úver zaplatila celkovo sumu 849,42 Eur. Uvedené vyplýva z prílohy k žalobe s názvom prehľad splátok a úhrad k zmluve číslo XXXXXXXXXXXX. Z úhrad v celkovej sume 849,42 Eur zaplatených žalovanou bolo na istinu úveru započítaných 283,60 Eur, zvyšná časť v sume 565,82 Eur bola započítaná na úhradu úrokov. Z uvedeného dôvodu tak nesplatená istina, ktorej zaplataenie je predmetom tohto sporu, predstavuje sumu 1716,40 Eur s príslušenstvom a taktiež nárok na zaplataenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov. Po odpočítaní sumy 565,82 Eur započítanej na úhrady úrokov od celkových nákladov spotrebiteľa vo výške 1.555,84 Eur si právny predchodca žalobcu v žalobe uplatnil neuhradené zmluvné úroky vo výške 990,02 Eur.

Z dôvodu porušenia platobnej disciplíny poslednou výzvou pred zosplatením zo dňa 25.02.2021 právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú na omeškanie so splácaním úverových splátok. Zároveň žalovanú upozornil, že pre prípad nezaplataenia dlhu na splátkach mu vzniká právo na predčasné zosplatenie úveru. Nakoľko žalovaná dlžné splátky úveru nezaplatila, v zmysle ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ listom zo dňa 25.03.2021 úver predčasne zosplatalnil.

V posudzovanej veci tak mohla byť pohľadávka voči žalovanej prvýkrát uplatnená až 25.03.2021, t.j. v deň účinnosti predčasného zosplatenia a v súlade s § 101 OZ k premlčaniu nároku z úverovej zmluvy by došlo až dňa 25.03.2024. Nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 22.01.2024, bola podaná včas, počas plynutia 3-ročnej premlčacej doby na uplatnenie predčasne zosplateného nároku z úveru v zmysle ust. § 101 OZ. Na základe uvedeného tak žalobca považuje žalobu za dôvodnú.

Právny predchodca žalobcu zároveň navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku. Z toho dôvodu bola vec dňa 13.03.2024 podľa § 14 ods. 3 zákona o upomínamom konaní postúpená Okresnému súdu Lučenec.

6. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 11.04.2024 k vyjadreniu žalobcu uviedla, že žalobca nedostatočne posúdil schopnosť žalovanej splácať úver, keď pri skúmaní jej bonity vychádzal z listiny „Údaje žiadosti/zmluvy č. XXXXXXXXXXXX“, kde bolo uvedené, že nemá nezaopatrené dieťa, pričom žalovaná má syna D. B., nar. XX.XX.XXXX. Je teda evidentné, že veriteľ údaje uvedené v žiadosti žiadnym spôsobom neoveroval. Žiadosť o úver je pritom dokumentom, ktorý je formalizovaný a tento vyhotovoval sám veriteľ. Ustanovenie § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ukladá veriteľovi povinnosť pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere skúmať schopnosť dlžníka splácať úver. Právny rámec v tejto oblasti predstavuje zákon č. 129/2010 Z. z. Opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10/2017 zo 14. novembra 2017 účinné v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere upravuje splnenie povinnosti overovania údajov o príjmoch spotrebiteľa. V zmysle týchto odporúčaní je ukazovateľom schopnosti klienta splácať úver ukazovateľ finančnej rezervy domácnosti klienta, ktorý zohľadňuje príjmy domácnosti, bežné životné náklady typické pre domácnosť žiadateľa o úver (najmä výdavky na bývanie, energie, telekomunikačné služby, poistenie, výdavky osobnej spotreby, výdavky na starostlivosť o deti, výdavky stanovené zákonnými požiadavkami a pod.). Veriteľovi sa odporúčalo mať k dispozícii také informácie, ktoré mu umožnia vyhodnotiť výšku a variabilitu príjmov domácnosti klienta. Pri skúmaní bonity je významné tiež posúdiť, aké má osoba žiadateľa o úver vyživovacie povinnosti, pretože takéto náklady môžu podstatne ovplyvniť schopnosť riadneho splácania úveru dlžníkom.

Z obsahu žiadosti o úver č. XXXXXXXXXXXX vyplnenej dňa 29.01.2019, v ktorej sú vytlačené údaje o žalovanej ako žiadateľke, je uvedený jej príjem za posledné tri mesiace (640,- Eur, 640,- Eur, 640,- Eur), suma príjmov z iných zdrojov 0, rodinný stav žalovanej – vydatá slobodná, s bývaním u rodičov, počet nezaopatrených osôb 0, výška vyživovacej povinnosti 0, mesačné finančné výdavky vo výške 0 Eur, počet vyživovaných osôb 0, s tým, že je zamestnaná od 24.07.2018 v spoločnosti DEKRA kvalifikácia a poradenstvo s.r.o. na dobu neurčitú. V tejto žiadosti v kolonke 4. Súhlasy je tiež uvedené a len vytlačené,

v riadku dole: Spôsob podpisu udelenia súhlasov - vlastnoručný podpis a dátum podpisu súhlasov: 29.01.2019. Táto žiadosť o úver nie je opatrená žiadnym vlastnoručným podpisom žalovanej.

Žalovaná v tejto súvislosti poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 – CA Consumer FinanceSA proti E. B. a i., v ktorom súd uviedol, že zásada efektivity by bola porušená, ak by dôkazné bremeno nesplnenia povinností veriteľa zaťažovalo spotrebiteľa. Tento totiž nedisponuje prostriedkami, ktoré by mu umožňovali preukázať, že veriteľ neoveril jeho úverovú bonitu. Súdny dvor EÚ tiež uviedol, že pokiaľ ide o otázku, či môže byť ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa uskutočnené len na základe ním uvedených informácií bez toho, aby tieto informácie boli skutočne overené inými údajmi, smernica priznáva veriteľovi mieru voľnej úvahy pri určení, či informácie, ktoré má k dispozícii, sú dostatočné na potvrdenie úverovej bonity spotrebiteľa a či ju musí overiť aj inými prostriedkami. Obyčajné nepodložené vyhlásenia spotrebiteľa ale nemôžu byť samy osebe dostatočné, ak k nim nie sú pripojené dôkazy. Žalobca nepostupoval pred poskytnutím spotrebiteľského úveru s vyžadovanou odbornou starostlivosťou, nezaoberal sa s odbornou starostlivosťou bonitou, čo je dôvod na zamietnutie tejto žaloby.

Žalovaná tiež zotrvala na námietke premlčania.

7. Právny predchodca žalobcu na výzvu súdu, aby ozrejmil, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu dlhu (pre omeškanie s ktorou splátkou veriteľ zosplatnil dlh) a kedy (k akému dňu) sa stal dlh splatným, žalobca v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 13.05.2024 opätovne uviedol, že postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej pred uzatvorením predmetnej zmluvy a riadne preveril stav, príjmy a výdavky žalovanej. Lustráciou v registri NRKI splnil povinnosť nahliadnúť do aspoň jedného elektronického registra údajov o spotrebiteľských úveroch uloženú v § 7 ods. 3 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX potvrdila úplnosť, pravosť a aktuálnosť údajov, a to v zmysle bodu 11.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 19010014544. Žalobca tiež poukázal na ustanovenie § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., v ktorom je explicitne uvedená povinnosť spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Na základe uvedeného je zrejmé, že žalovaná si vo vzťahu k žalobcovi nesplnila povinnosť a neuviedla úplné, presné a pravdivé údaje tak, ako jej uvedená povinnosť vyplýva z ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

K otázke premlčania právny predchodca žalobcu uviedol, že z dôvodu porušenia platobnej disciplíny poslednou výzvou pred zosplatnením zo dňa 25.02.2021 upozornil žalovanú na omeškanie so splácaním úverových splátok. Zároveň žalovanú upozornil, že pre prípad nezaplatenia dlhu na splátkach jej vzniká právo na predčasné zosplatnenie úveru. Nakoľko žalovaná dlžné splátky úveru nezaplatila, v zmysle ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ listom zo dňa 25.03.2021 úver predčasne zosplatnil. Právny predchodca žalobcu zároveň poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, konkrétne na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/132/2021, v zmysle ktorého: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 OZ) sa začiatok plynutia premlčacej doby spravuje všeobecným ustanovením § 101 OZ.“. V posudzovanej veci tak mohla byť pohľadávka voči žalovanému prvýkrát uplatnená až 25.03.2021, t.j. v deň účinnosti predčasného zosplatnenia a v súlade s § 101 OZ k premlčaniu nároku žalobcu z úverovej zmluvy by došlo až 25.03.2024. Nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 22.01.2024, bola podaná včas, počas plynutia 3-ročnej premlčacej doby na uplatnenie predčasne zosplatneného nároku z úveru v zmysle ust. § 101 OZ.

8. Vo veci sa uskutočnili dve súdne pojednávania, dňa 14.05.2024 a 25.06.2024.

9. Žalobca sa na pojednávania nedostavil, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil a navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez jeho účasti. Preto súd v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vec prejednal bez prítomnosti žalobcu.

10. Žalovaná na pojednávaniach prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vzniesla námietku premlčania s tým, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 20.12.2020, nárok žalobcu sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej lehote, premlčacia lehota začala plynúť 21.12.2020 a uplynula 21.12.2023. Žalobca podal žalobu 23.01.2024. Žalovaná je tiež toho názoru, že ročná percentuálna miera nákladov je v zmluve uvedená nesprávne, v zmluve je uvedená ako 17,38 a správne malo byť uvedené 15,99, výpočet, ktorý by podporil jej argumentáciu, však neuviedla. Zároveň trvala na tom, že

zo strany veriteľa nebola zachovaná odborná starostlivosť pri poskytnutí spotrebiteľského úveru. Žiadosť o poskytnutie úveru nebola žalovanou podpísaná a tiež v nej nie je uvedené jej dieťa. Pre prípad, že súd žalovanú zaviazal na zaplatenie peňažnej sumy, žiadala o povolenie splácať pohľadávku žalobcu v splátkach po 20,- Eur.

11. Hoci právna zástupkyňa žalovanej najprv navrhla výsluch žalovanej podľa § 195 CSP k okolnostiam spisovania žiadosti o poskytnutie úveru, neskôr na tomto výsluchu netrvala, preto súd k výsluchu žalovanej nepristúpil.

12. Súd sa oboznámil so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu a pripojenými listinnými dôkazmi. Listinné dôkazy neboli na pojednávaní prečítané ani oboznámené v súlade s § 204 CSP. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

13. Právny predchodca žalobcu – spoločnosť Amico Finance a.s. (podľa výpisu z Obchodného registra Mestského súdu Bratislava III od 01.06.2021 podnikajúca pod obchodným menom Ahoj, a.s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 30.01.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 4 – 6 spisu), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2.000,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala žalobcovi splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 37,04 Eur, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 20.02.2019, frekvencia splátok k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca a dátum splatnosti poslednej splátky bol dojednaný na 20.01.2027. V zmluve si strany dohodli výšku úrokovej sadzby 17,38 % ročne, v zmluve bola ďalej uvedená RPMN vo výške 17,38 %, celkové náklady spotrebiteľa 1.555,84 Eur a celková čiastka 3.555,84 Eur. V bode 2. zmluvy sú uvedené predpoklady výpočtu RPMN aj vzorec výpočtu RPMN.

14. Listom zo dňa 25.02.2021 označeným ako „3. upomienka – výzva na zaplatenie“ (č.l. 17 spisu) právny predchodca žalobcu opätovne dôrazne vyzval žalovanú na okamžitú úhradu omeškaných splátok úveru vo výške 76,58 Eur, keďže nereagovala na predchádzajúce výzvy na zaplatenie – upomienky a súčasne je v omeškaní už s tromi splátkami úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Zároveň právny predchodca žalobcu dôrazne upozornil žalovanú, že v prípade, ak neuhradí splátku úveru splatnú dňa 20.12.2020 vo výške 37,04 Eur najneskôr v lehote do 25.03.2021, veriteľ bude oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Ak žalovaná neuhradí dlžnú čiastku omeškaných splátok, vzniknú jej ďalšie náklady spojené s vymáhaním dlhu. Upomienka bola žalovanej doručená dňa 04.03.2021 (č.l. 19 spisu).

15. Listom zo dňa 25.03.2021 označeným ako „Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“ (č.l. 18 spisu) právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že vzhľadom na skutočnosť, že je v omeškaní s úhradou splátky úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 37,04 Eur, ktorá bola splatná dňa 20.12.2020, po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a súčasne bola v upomienke 3 upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru a túto dlžnú splátku úveru v stanovenej lehote neuhradila, jej dlh zo zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu ku dňu 20.12.2020, a to v súlade s bodom 4.2 písm. d) zmluvy v nadväznosti na § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a zároveň vyzval žalovanú na zaplatenie celého dlžného zostatku vo výške 1.787,25 Eur, z toho istina 1.716,40 Eur a úroky 70,85 Eur. Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanej doručené dňa 01.04.2021 (č.l. 19 spisu).

16. Podľa čl. 3, bod 3.2. písm. d) zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2019, v prípade, ak dlžník nespláca splátky úveru riadne a včas, je veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka zaplatenie celého zostatku úveru spolu s príslušenstvom, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru), ak je dlžník v omeškaní s úhradou jednej splátky úveru alebo jej časti počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a teda, ak súčasne upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Z prehľadu platobnej disciplíny žalovanej (č.l. 20 – 22 spisu) vyplýva, že celkové prijaté plnenie od žalovanej činí 849,42 Eur, z toho prijaté plnenie započítané na istinu úveru 283,60 Eur a prijaté plnenie započítané na dlžný úrok z úveru 565,82 Eur.

18. Výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 11.01.2024 (č.l. 25 spisu) oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že aktuálna výška dlžnej sumy je 2.558,- Eur s tým, že zaplatením dlžnej sumy

v plnej výške do 21.02.2024 predíde ďalšiemu možnému navyšovaniu o úroky z omeškania. Výzva na zaplatenie bola odovzdaná na poštovú prepravu žalovanej dňa 15.01.2024, o čom svedčí predložená ePotvrdenka (č.l. 26 spisu).

19. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanej spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava a navrhol zmenu účastníka na strane žalobcu. Preto súd uznesením č.k. 10Csp/31/2024-135 zo dňa 10.06.2024, právoplatným dňa 20.06.2024, pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu Ahoj, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 48 113 671 vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154.

20. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

29. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

30. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

31. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo

spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

32. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

33. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

34. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

36. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

37. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

38. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

39. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet

sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

40. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm.

b) a c) alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa<sup>1)</sup> a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,<sup>18b)</sup>

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.<sup>18aa)</sup>

41. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

42. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády“), na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu,<sup>2a)</sup> naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

43. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

44. Podľa § 1a ods. 4 nariadenia vlády, najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

45. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 30.01.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. V danom prípade sa jednalo o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. OZ, keď právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ – fyzická osoba, ktorý neuzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd tak vo veci aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. OZ a aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, keďže poskytnutý úver bol zároveň spotrebiteľským úverom.

46. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.01.2019 sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej úver v sume 2.000,- Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 17,38 %, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať 96 mesačnými splátkami vo výške 37,04 Eur počnúc od 20.02.2019 do 20.01.2027, kedy sa mala stať splatnou posledná splátka úveru. Mesačné splátky sa žalovaná zaviazala uhrádzať do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Právny predchodca žalobcu na základe zmluvy poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 2.000,- Eur dňa 31.01.2019, čo medzi stranami nebolo sporné, žalovaná však úver nesplácala riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru.

47. Súd považoval za potrebné prioritne skúmať splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 OZ. Ako každý právny úkon, tak aj právny úkon, ktorým veriteľ uplatňuje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti plnenia, je súd nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať ex offa z pohľadu, či nie je absolútne neplatný, t.j. či napríklad neodporuje zákonu. Nedodržanie podmienok na zosplatnenie úveru má za následok absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ.

48. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 OZ, t.j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatný celý dlh za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ – upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Dikcia § 565 veta druhá OZ je teda aplikovateľná na zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, pričom veriteľ je limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo).

49. Do splatnosti tej splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká. Pokiaľ veriteľ svoje právo zosplatniť úver nevyužije, nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh bude platený v splátkach. Toto právo získa opätovne za rovnakých podmienok (§ 53 ods. 9 OZ), ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky (ktorejkoľvek).

50. V predmetnej veci právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 76,58 Eur výzvou zo dňa 25.02.2021. Listom zo dňa 25.03.2021 vyhlásil právny predchodca žalobcu okamžitú splatnosť úveru „ku dňu 20.12.2020“. Ako vyplýva z vyjadrenia právneho predchodcu žalobcu doručeného súdu dňa 13.05.2024, deň 25.03.2021 je dňom účinnosti predčasného zosplatnenia úveru. Hoci žalobca ani na výzvu súdu explicitne neuviedol, pre nezaplatenie ktorej splátky úver zosplatnil (omeškanie s ktorou splátkou vyvolalo zosplatnenie dlhu), v tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, z ktorého vyplýva nasledujúce: „Dovolací súd sa nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd tiež nepovažuje za potrebné na tomto mieste viesť polemiku o tom, či je určenie splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie, skutkovou alebo právnou otázkou (skutkovou otázkou nesporne je označenie takejto splátky vo výzve na zaplatenie alebo v samotnom zosplatnení; ak však tieto listiny vymedzenie relevantnej splátky neobsahujú, je jej určenie na účely začatia počítania premičacej doby len právnym konštruktom). Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti.“

51. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že splátkou ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu, je splátka splatná dňa 20.12.2020, čo korešponduje aj s platobnou históriou žalovanej (č.l. 20 – 22 spisu). Z uvedeného dokumentu je zrejmé, že žalovaná doposiaľ na úver uhradila sumu v celkovej výške 849,42 Eur, z toho na istinu úveru bola započítaná suma 283,60 Eur a na dlžný úrok z úveru suma 565,82 Eur. Z uvedeného dokumentu je zrejmé, že žalovaná uhradila dňa 14.02.2019 sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 02/2019), dňa 15.03.2019 sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 03/2019), dňa 15.04.2019 sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 04/2019), dňa 15.05.2019 sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 05/2019), dňa 14.06.2019

sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 06/2019), dňa 15.08.2019 sumu 74,08 Eur (splátky za mesiace 07/2019 a 08/2019), dňa 12.09.2019 sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 09/2019), dňa 15.10.2019 sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 10/2019), dňa 15.11.2019 sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 11/2019), dňa 13.12.2019 sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 12/2019), dňa 16.01.2020 sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 01/2020), dňa 14.02.2020 sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 02/2020), dňa 16.03.2020 sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 03/2020), dňa 14.05.2020 sumu 74,08 Eur (splátky za mesiace 04/2020 a 05/2020), dňa 11.08.2020 sumu 74,08 Eur (splátky za mesiace 06/2020 a 07/2020), dňa 16.09.2020 sumu 37,04 Eur (splátka za mesiac 08/2020), dňa 16.09.2020 sumu 2,50 Eur (časť splátky za mesiac 09/2020), dňa 12.10.2020 sumu 37,04 Eur (suma 34,54 Eur – časť splátky za mesiac 09/2020 a suma 2,50 Eur – časť splátky za mesiac 10/2020), dňa 10.11.2020 sumu 34,54 Eur (zvyšná časť splátky za mesiac 10/2020), dňa 10.12.2020 sumu 34,54 Eur (časť splátky za mesiac 11/2020), dňa 11.01.2021 sumu 37,04 Eur (suma 2,50 Eur – zvyšná časť splátky za mesiac 11/2020 a suma 34,54 Eur – časť splátky za mesiac 12/2020). Z uvedeného vyplýva, že žalovaná uhradila 22 celých splátok vo výške 37,04 Eur a časť 23. splátky splatnej dňa 20.12.2020 vo výške 34,54 Eur. Ďalšie splátky žalovaná neuhradila. Zosplatenie teda bolo vyvolané splátkou splatnou dňa 20.12.2020, ktorá bola (v časti) v čase zosplatenia tri mesiace po splatnosti.

52. K zosplateniu úveru na základe vyhlásenia právneho predchodcu žalobcu zo dňa 25.03.2021 teda došlo z dôvodu omeškania splátky splatnej dňa 20.12.2020. Ak bola omeškaná splátka splatná dňa 20.12.2020, tri mesiace jej omeškania na splnenie zosplatenia podľa § 53 ods. 9 OZ uplynuli dňom 20.03.2021, po ktorom dátume mohol právny predchodca žalobcu vykonať zosplatenie úveru, avšak najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, t.j. do 20.04.2021, čo aj vykonal dňa 25.03.2021. V tejto súvislosti súd pre úplnosť poznamenáva, že z obsahu zmluvy, resp. Obchodných podmienok a dohodnutých práv a povinností strán sporu vyplýva povinnosť plniť vzniknutý dlh v splátkach, pričom v prípade nesplnenia povinnosti úhrady dlhu v splátkach mohol právny predchodca žalobcu privodiť zosplatenie celého dlhu len zákonom predpokladaným spôsobom, ktorým je v prípade spotrebiteľských vzťahov postup podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ, ktorý bol priamo dohodnutý v čl. 3 bode 3.2 písm. d) zmluvy. V konaní bol preukázaný postup právneho predchodcu žalobcu podľa citovaných ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 OZ a preto právny úkon zosplatenia úveru považuje súd za platný.

53. Žalovaná v konaní vzniesla námietku premlčania s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa argumentujúc, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 20.12.2020. Nárok žalobcu sa premlčuje vo všeobecnej 3-ročnej lehote. Premlčacia lehota začala plynúť dňa 21.12.2020 a uplynula dňa 21.12.2023. Keďže žalobca podal žalobu až dňa 23.01.2024, podal ju po uplynutí premlčacej doby.

54. Na úvod súd pre úplnosť poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo 7. februára 2018, ktorým bol vyslovený nesúlad ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Uvedený nález ústavného súdu bol v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásený pod č. 271/2018 Z. z. dňa 27. septembra 2018, teda týmto dňom nadobudol záväznosť. Uvedené ustanovenie teda už nie je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o otázku premlčania, súd však aj z úradnej moci postupuje podľa § 54a OZ.

55. Vo vzťahu k otázke premlčania súd uvádza, že v danom prípade sa uplatní trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ. Pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby po zosplatení celého úveru, v tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v uznesení sp. zn. 7Cdo/268/2020 zo dňa 29.11.2022, v zmysle ktorého „podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka).“.

56. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň konštatoval, že „vychádzajúc z daných teoretických východísk, ako i zo znenia na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení najvyšší súd zastáva názor, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatenie - bod 16). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka).“.

57. Súd v tejto súvislosti pripomína, že obdobnou otázkou s rovnakými závermi sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal aj v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/231/2021 zo dňa 26.01.2023 a sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a teda možno uvažovať o existencii tzv. ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu v otázke začiatku plynutia premlčacej doby pri strate výhody splátok v spotrebiteľských sporoch.

58. S ohľadom na vyššie citované rozhodnutie najvyššieho súdu teda premlčacia doba práva požadovať splnenie celého dlhu začala plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (ktorá bola splatná dňa 20.12.2020), teda 21.03.2021, čo bol najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ), a uplynula by dňa 21.03.2024. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 23.01.2024, súd konštatuje, nárok žalobcu nie je premlčaný.

59. Pre úplnosť súd uvádza, že sa teda nemožno v otázke posúdenia začiatku plynutia premlčacej doby stotožniť s názorom žalovanej, ktorá za počiatok plynutia premlčacej doby považuje deň nasledujúci po splatnosti nesplnenej splátky (21.12.2020), avšak ani s názorom žalobcu, ktorý za začiatok plynutia premlčacej doby považuje deň účinnosti zosplatenia (25.03.2021).

60. Na pojednávaní žalovaná tiež uviedla, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola nesprávne uvedená RPMN, ktorej hodnota má byť správne 15,99 %, pričom žalovaná neuviedla, ako k RPMN v uvedenej hodnote dospela. Z čl. 2. úverovej zmluvy vyplýva, že zmluvné strany si dojednali fixnú úrokovú sadzbu 17,38 % ročne a RPMN bola 17,38 %, čo znamená, že RPMN (aj odplata) zahŕňa len ročnú úrokovú sadzbu. Aj v prípade, ak by RPMN mala byť vo výške 15,99 %, ako uvádza žalovaná, nemožno dospieť k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda z dôvodu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, pretože k takému záveru možno dospieť len vtedy, ak by v zmluve bola RPMN uvedená v nižšej výške, ako mala byť uvedená, a teda by bola spôsobilá negatívne ovplyvniť rozhodovanie spotrebiteľa uzavrieť úverovú zmluvu.

61. Súd sa však zamerával aj na posúdenie, či nebol naplnený dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch – ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. Z dokumentu „Najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 4. štvrtrok 2018 – Platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 21. februára 2019 do 20. mája 2019“ vyplýva, že pre ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou nad 5 do 10 rokov je najvyššia prípustná výška odplaty 16,80 %. To zodpovedá aj Súhrnným informáciám o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2018 ku dňu 31.12.2018, z ktorých vyplýva, že ostatné spotrebiteľské úvery so splatnosťou nad 5 do 10 rokov sa poskytovali pri RPMN 8,40 %, a teda najvyššia prípustná výška odplaty predstavovala ku dňu uzavretia zmluvy 16,80 % (t.j. 2 x 8,40 %). Len pre úplnosť súd poznamenáva, že údaj o najvyššej prípustnej výške odplaty aj o priemernej hodnote RPMN sa zverejňuje na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky a teda je skutočnosťou všeobecne známou, preto sa v zmysle § 186 ods. 1 CSP nedokazuje. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že v posudzovanom prípade RPMN uvedená v zmluve vo výške 17,38 % prevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle § 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1a ods. 1 a § 1 ods. 4 nariadenia (t.j. 16,80 %), čo znamená, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má tak nárok len na vrátenie rozdielu medzi sumou, ktorá bola žalovanej skutočne poskytnutá titulom úveru a úhradami žalovanej.

62. Žalobca v zmysle zmluvy zo dňa 30.01.2019 poskytol žalovanej sumu 2.000,- Eur, pričom žalovaná doposiaľ uhradila žalobcovi celkovo sumu 849,42 Eur, ktorú skutočnosť žalovaná nerozporevala, pričom táto skutočnosť vyplýva aj z prehľadu úhrad. Z toho dôvodu súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.150,58 Eur (2.000,- Eur – 849,42 Eur) a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

63. Pokiaľ žalovaná namietala, že žalobca nepreukázal splnenie povinnosti skúmať bonitu klienta (žalovanej) splácať úver, súd poznamenáva, že žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej proti platobnému rozkazu, ku ktorému pripojil aj listinné dôkazy, ozrejmil, akým spôsobom postupoval pri overovaní bonity žalovanej. Súd preto skúmal, či žalobca konal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver.

64. Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že pred uzavretím zmluvy veriteľ (Ahoj a.s.) zisťoval bonitu žalovanej, dôkazom čoho je žiadosť o úver zo dňa 29.01.2019, aj údaje z výpisu z registra klientskych informácií a lustrácia v Sociálnej poisťovni. Zo žiadosti o spotrebiteľský úver vyplýva, že žalovaná je slobodná, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, je zamestnaná v spoločnosti DEKRA kvalifikácia a poradenstvo s.r.o. na dobu neurčitú s čistým mesačným príjmom za posledné tri mesiace vo výške 640,- Eur. Z údajov získaných dopytom do registra NRKI mal žalobca preukázané informácie o všetkých úveroch žalovanej (1 splátkový úver vo výške 656,- Eur, 45 splátok po 20,- Eur, zostávajúca istina s príslušenstvom 907,- Eur, počet zostávajúcich splátok 45; 2 kreditné karty – mesačné splátky 32,- Eur a 29,- Eur). Príjem žalovanej bol overený dopytom v Sociálnej poisťovni. Žalobca teda preukázal, že riadne zisťoval a preveroval bonitu žalovanej pred uzavretím zmluvy, pričom súd nezistil u žalobcu porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch s následkami podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v konaní preukázal, akým spôsobom posudzoval schopnosť splácať úver žalovanou, zisťoval jej záväzky aj voči iným úverovým veriteľom, osobné pomery, a uvedené vyhodnotil v pomere k jej príjmom prihladiac na úverové zaťaženie. Z vykonaného dokazovania síce vyplynulo, že žalovaná v žiadosti o spotrebiteľský úver v rozpore s ustanovením § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch uviedla nepravdivé informácie o počte vyživovaných osôb, keď je v žiadosti uvedené, že nemá nezaopatrované deti, avšak súd v tejto súvislosti poznamenáva, že táto skutočnosť nemôže byť na ujmu veriteľa.

65. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

66. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

67. Podľa § 3 nariadenia vlády, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

68. Žalovaná je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, preto súd žalobcovi priznal aj uplatnený zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, a to zo sumy 1.150,58 Eur odo dňa nasledujúceho po uplynutí 7-dňovej lehoty na splnenie peňažnej povinnosti stanovenej vo vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, t.j. odo dňa 09.04.2021 a vo zvyšnej časti úrokov z omeškania žalobu žalobcu rovnako zamietol.

69. Záverom súd dodáva, že pokiaľ žalovaná na súdnom pojednávaní dňa 25.06.2024 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne poukázala na rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27Csp/57/2023 zo dňa 12.04.2024 (v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., pôvodný veriteľ Ahoj, a.s.), súd poznamenáva, že v danej veci súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko dospel k záveru, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, preto právny predchodca žalobcu nemohol platne postúpiť pohľadávku z úverovej zmluvy. Keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru a postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, nebola daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu súdu je zrejmé, že sa nejedná o rovnakú situáciu ani skutkové

okolnosti, keďže v prejednávanej veci posúdil súd vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru ako platné (viď body 51. a 52. odôvodnenia).

70. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

71. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

72. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

73. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

74. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.706,42 Eur (istina 1.716,40 Eur a zmluvné úroky 990,02 Eur) s príslušenstvom. V časti o zaplatenie sumy 1.150,58 Eur súd žalobe vyhovel, v tejto časti bol úspešnou stranou sporu žalobca (42,51 Eur), v prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol, úspešnou stranou sporu v časti o zaplatenie sumy 1.555,84 Eur (2.706,42 Eur – 1.150,58 Eur) bola žalovaná (57,49 %). Žalovaná bola v konaní úspešnou stranou sporu, jej čistý úspech predstavuje 14,98 % (57,49 % - 42,51 %), preto má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v tomto rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

75. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

76. Súd povolil žalovanej plniť si uloženú platobnú povinnosť v splátkach, pričom zároveň určil ich výšku a podmienky splatnosti. Pri rozhodovaní o priznaní výhody splátok zohľadnil súd výšku priznaného plnenia, ako aj platobnú schopnosť žalovanej (F. G.). Súd zohľadnil, že žalovaná je v hmotnej núdzi a ako vyplýva z predloženého rodného listu, má vyživovaciu povinnosť k jednému maloletému dieťaťu (maloletý D. B., nar. XX.XX.XXXX). Tieto skutkové tvrdenia žalovanej neboli žalobcom popreté a tým sa považujú podľa § 151 ods. 1 CSP za nesporné, keďže žalobca svojou dobrovoľnou neúčastou na pojednávaní sa pripravil o možnosť popierať skutkové tvrdenia žalovanej. Súd povolil žalovanej splácať peňažnú povinnosť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- Eur vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh. Podľa názoru súdu je v možnostiach a schopnostiach žalovanej uhrádzať pohľadávku žalobcu v takto určených splátkach, s tým, že istinu pohľadávky bude splácať približne 58 mesiacov. Je nepochybné, že povolenie splátok povinnému subjektu, v tomto prípade žalovanej, je zásahom do práva oprávneného subjektu, teda žalobcu, na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom žalovanej na zachovanie dôstojných životných podmienok. Súd pri rozhodovaní o povolení splátok zohľadnil aj skutočnosť, že žalobca disponuje všetkými prostriedkami, právnymi aj finančnými nástrojmi na uspokojenie svojej pohľadávky v prípade porušenia podmienok splátok.

#### **Poučenie:**

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).